

TANKEKRETS, m. 2. Krets af tankar; äfv. området för ens tänkande.

TANKESTYRKA, f. sing. Styrka hos tankeförmågan.

TANKESYN, f. 3. (fil.) Blott och bar föreställning, utan yttre motsvarighet.

TANKEVANA, f. 4. Vana att tänka på något visst sätt.

TANKFRIHET, f. 3. *Inre t.*, tankeförmågans frihet. *Yttre t.*, rättigheten att muntligen eller skriftligen meddela andra sina tankar.

TANKFULL, a. 2. Fördjudad i tankar.

TANKFULLHET, f. 3. Djupt eftersinnande, begrundande.

TANKLEK, m. 2. Lekande verksamhet af tankeförmågan.

TANKLÖS, a. 2. 1) Oförmögen att fasthålla föreställningar och bringa dem till klarhet. — 2) Obetänksam.

TANKLÖSHET, f. 3. 1) Oförmåga att fasthålla föreställningar och bringa dem till klarhet. — 2) Obetänksamhet.

TANKLÖST, adv. Utan eftertankar, obetänksamt.

TANKRIK, a. 2. Rik på tankar. — *Tankrikhet*, f. 3. — *Tankrikt*, adv.

TANKSLUT, n. 3. Se *Förnufts slut*.

TANKSLÖ, a. 2. Som har slö tankekraft.

TANKSPEL, n. 3. Se *Tanklek*.

TANKSPRIDD, a. 2. 1) Som befinner sig i ett tillstånd af tankspriddhet. *T. hörde han mig*.

— 2) Fallen för tankspriddhet. *Vara mycket t.*

TANKSPRIDDHET, f. 3. Det själens tillstånd, då dess uppmärksamhet är riktad på andra föremål, än dem som borde taga den i anspråk.

TANKSPRIDT, adv. Med tankspriddhet. *Han svarade helt t.*

TANKSPÖKE, n. 4. Se *Hjernspöke*.

TANKSTRECK, n. 3. Skriftecken (—), som nyttjas efter en ofullbordad mening, framför en oförmodad vändning af tanken eller ett betydelsefullt slut af en mening, o. s. v.

TANKVILLA, f. 4. Villa, som har sin grund i tankens irring.

TANT, tánt, f. 3. (fr. *Tante*) Faster eller moster.

TANTALISK, tantálissk, a. 2. *T. törst, hunger*, liknande Tanti, som stod i vatten till midjan, med frukter hängande öfver huvudet, utan att kunna komma åt någotdera.

TAPET, -ét, m. 3. (fr. *Tapis*, lat. *Tapes*, gr. *Tapés*, täcke, duk, matta) Väggbeklädnad af tyg eller papper. *Stickade, virkade, väfda t-er. Uppspänna t-er.* (Fig. talesätt, hämtade från franskan, der *Tapis* äfv. betyder: bordtäcke.) *Bringa på t-en*, göra till föremål för ett samtal, bringa till tals. *Vara på t-en*, under afgörande, i görningen. — *Ss. T-fabrik, -fabrikant, -fabrikation, -handel, -handlare.*

TAPETBÄRDER, tapetbärdr, m. 3. pl. Bärder till lister på möbelsöfverdrag.

TAPETDÖRR, f. 2. Liten dörr i sjelfva tapeten i ett rum.

TAPETMÅLARE, m. 3. En, som målar tapeter.

TAPETNUBB, m. 2. Nubb, hvarmed tapeter fästas.

TAPETPAPPER, n. 3. Den sort papper, som brukas till tapeter.

TAPETSERA, tapettséra, v. a. 1. (fr. *tapisser*) Bekläda rum eller möbler. — *Tapetserande*, n. 4.

TAPETSERARE, m. 3. Handverkare, som bekläder möbler.

TAPETSERING, f. 2. 1) Rums eller möbblers beklädnad. — 2) Sjelfva beklädnaden.

TAPETTRYCKERI, n. 3. Inrättning, ställe, der tapeter tryckas.

TAPETVÄF, m. 2. Väf, som brukas till tapeter.

TAPETVÄFNAD, m. 3. Väfnad af tapeter.

TAPETVÄFVARE, m. 3. En, som väfver tapeter.

TAPIOKA, -- öka, s. n. sing. oböjl. eller

TAPIOKAGRYN, -- ökagryn, n. pl. Hvita sagogryn.

TAPIR, -ir, m. 3. Ett djurslägte af de Mångklöfvade med en blott några tum lång snabel, kroppen beklädd med slät borst. *Tapirus. Amerikansk T.*, 3 till 4 fot hög. *T. americanus. Österländsk T.*, större än den förra, med 6 till 8 tum lång snabel. *T. indicus.*

TAPISSERI, --- ri', n. 3. (fr. *Tapisserie*) Utsydt arbete på gles duk. — *Ss. T-arbete, -söm.*

TAPISSERIGARN, n. 3. Tvinnadt kamullsgarn till brodering.

TAPISSERISILKE, n. 4. Löst tvinnadt, gröfre silke till brodering.

TAPP, m. 2. I. Så mycket man tar om med händerna, af vissa ämnen; litet fång. *En t. hö, halm, hår, ull*, o. s. v. *T. af snö, snöflock.* — *Har sammansättningarna Hö-, Halm-, Hår-, Ull-, Molntapp*, m. fl.

TAPP, m. 2. II. 1) Tränagel, som hopfogar tvenne särskilda delar af ett arbete. Deraf: *Intappa*. — 2) Rundsvarfvad propp af trä, som instickes i runda hål, för att tappa dem. *T. i en tunna*. Deraf: *Tanntapp*. — 3) Kran i en pip eller ett rör. Deraf: *Lästapp*. — 4) Rund pigg af jern eller annan metall, hvarpå något vrider sig omkring. — 5) Smal rund spets, som hänger ut eller ned. Deraf: *Istapp*. — 6) Hake till gångjern. — 7) Axeln af en skjutmaskin, hvarpå den hvilat. — 8) Del af en öfverskärare sax. — 9) (jäg.) En gytring, som träffas i ändtarmen hos björnen, under den tid han tillbringat i dvala. — *Ss. T-formig, -lik.*

TAPPA, v. a. 1. I. (af *Tapp*, II) 1) Genom öppnande af ett tapphål aftömma. *T. vin, öl, dricka.* (Absolut) *Börja att t. af en tunna. T. öl i en kittel. T. öl på buteljer*, aftömma det ur tunna och fylla det på buteljer. *T. af*, se *Aftappa. T. om*, genom tappning förflytta ur ett större kärl i ett annat större. *T. upp vin ur källaren*, tappa och upphämta &c. *T. ut*, försälja direkte ur tunnan. — 2) (i allmänhet) Aftömma, aftappa. *T. saft af ett träd. T. blod af någon*, åderlåta. *T. vatten af en vattusiktig*. — *Har till objekt äfven föremålet*, hvarifrån aftappningen sker, t. ex.: *T. en sjö, en vattusiktig. T. af, ut*, se *Aftappa, Uttappa*. — 3) Hopfoga med tappar (se *Tapp*, II). — *T. af, v. n.* (fam.) Aftaga, minskas, aftyna; äfv. bortgå småningom, en då och en då; äfv. (fig.) dö bort. — *Tappande*, n. 4.

TAPPA, v. a. 1. II. Se *Förlora. T. ett spel. T. sina penningar på spel. T. en process. Jag har t-t min käpp. T. någon*, förlora en medföljande ur sigte, så att man ej vet, hvar han är. *T. spåret af någon.* (Fig.) *T. modet*, låta modet falla. *T. vantarna*, förlora fattningen. — *T. bort*, se *Borttappa*. — *Tappande*, n. 4.

TAPPBORR, m. 2. Ett slags fin urmakarborr.